Sosyal Bilimler Dergisi / The Journal of Social Sciences

Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 45, Nisan 2020, s. 308-316

ISSN: 2149-0821 Doi Number: <http://dx.doi.org/10.29228/SOBIDER.42935>

Atakan AKSU

Fırat Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Doç. Süreyya Yonca SEZER

Munzur Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Arş. Gör. Baha Engin ÇELİKEL

Fırat Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, bahaecelikel23@gmail.com

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSİNE İLİŞKİN TUTUMLARININ İNCELENMESİ (ELAZIĞ İLİ ÖRNEĞİ)

Özet

Bu çalışma Elazığ ilindeki lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın evreni; 2019-2020 eğitim-öğretim yılında Elazığ ilinde bulunan lise öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise 2019-2020 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören düz lise ve meslek lisesinde okuyan öğrencilerden random yöntemi ile seçilmiş 100 öğrenciden oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama yöntemi olarak nicel araştırma yöntemlerinden anket tekniği seçilmiştir. Araştırmada Demirhan ve Altay (2001) tarafından geliştirilen “Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği (BESTÖ)” kullanılmıştır. Araştırmada elde verilerin analizi için SPSS 22 paket programı kullanılmış olup % Frekans, İndependet Samples T Test, One Way Anova Testleri uygulanmıştır. Anlamlılık düzeyi ise $P < 0,05$ olarak değerlendirilmiştir. Araştırmada elde edilen bulgular; araştırmaya katılan öğrencilerin beden eğitimi ve spora karşı tutumlarının incelenmesinde cinsiyet, sınıf, spor özgeçmişi ve lise türüne göre istatistiksel olarak bir anlamlılık tespit edilmemiştir ($P > 0,05$). Bu çalışma ile beden eğitimi ve spora karşı tutumlarının normalin üstünde olduğu gözlemlenmiştir. Sonuç olarak; lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine karşı tutumlarının normal değerlerin üstünde dağılım gösterdiği ve lise

öğrencilerinin beden eğitim ve spora karşı tutumları bakımından anlamlı olmadığı görülmüştür.

Anahtar kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor, Tutum, Öğrenci

INVESTIGATION OF THE ATTITUDES OF HIGH SCHOOL STUDENTS TOWARDS PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS LESSON (A SAMPLE OF ELAZIĞ)

Abstract

In this study, it was aimed to investigate the attitudes of high school students in the city of Elazığ towards physical education and sports lesson. The population of the study consisted of high school students in Elazığ in the 2019-2020 education period. The sample of the study consisted of randomly chosen 100 students, who studied in regular and vocational high schools in the 2019-2020 education period. As the data collection method in the study, the questionnaire method, which is one of the quantitative research methods, was chosen. In the study, the “Physical Education and Sports Attitude Scale (PESAS)”, which was developed by Demirhan and Altay (2001), was used. In the study, SPSS 22 package software was used for data analysis and percentage, frequency, independent samples t-test and One-Way ANOVA tests were conducted. The level of significance was regarded as $p < 0.05$. According to the findings obtained in the study, it was determined that there was no statistically significant difference in the evaluation of the attitudes of the participating students towards physical education and sports according to their gender, grade, sports background and type of high school variables ($p > 0.05$). In the study, it was observed that the attitudes towards physical education and sports were below the normal level. In conclusion, it was observed that the attitudes of high school students towards physical education and sports lesson had a distribution that was above the normal values and the attitudes of high school students towards physical education and these scores of the high school students were not significant in terms of their attitudes towards physical education and sports.

Keywords: Physical education and sports, attitude, student.

GİRİŞ

Eğitim; belirli amaçlar doğrultusunda, uygun program, araç/gereç ve metotları kullanarak birey kişiliğinin bütün olarak gelişim sağlaması ve etrafındaki kişilerle uyumlu yaşamayı belirten bir süreçtir (Duru, 2007). Okumuş (2013)’e göre eğitim; “toplumda belirli statüye gelmek için edinilen bilgi, beceri ve anlayışlar, kişilerin toplumun düzeylerini, inanışlarını ve yaşam şekillerini kazanmasında etkinleyen tüm sosyal süreçler, bir toplumda yetişkin bireylerin, yetişmeye başlayan genç nesillere duygu ve düşüncelerini aktarması” olarak tanımlanmaktadır (Okumuş 2013).

Eğitim, toplumsal açıdan kültür seviyesinin gelişimi olarak tanımlanmaktadır diyebiliriz, eğitimin temel öğelerinin ilk sırasında öğrencilerin sahip oldukları gizil güç ve özel yetenekleri keşfetmek, öğrencilerin sahip oldukları yetenek ve becerileri en üst düzeye çıkartmak, geliştirmek gerekmektedir.(Uluişik,2016).

Beden eğitimi faaliyetleri, aşırı kiloların atılması, bağışıklık sisteminin güçlenmesi , dolaşım ve solunum sisteminin daha iyi çalışması, dengeli ve düzenli beslenme alışkanlıklarını öğrenmemize yardımcı olur. Tüm spor disiplinleri her branşa özgün beceri, teknik ve taktikler de öğrenilir. Ayrıca beden eğitimi dersi öğrencilerin; sağlık, eğlence, estetik, şekillendirme, performans, özgüven, maceracı, sosyallik, rekreasyon gibi özelliklerde katmaktadır. (İrez, 2012).

Beden eğitimi “bireyin sağlık ve moral motivasyonuna aşırı derecede katkı sağlamaktadır. Ulusal olarak yaygın olan ve sosyal karakter oluşumuna kazanım sağlayan davranışsal yeteneklerin kazanmaya yönelik sistematik eğitim faaliyetlerin tümüdür. ”. Beden eğitimi “Bir kişinin fiziksel, zihinsel ve sosyalleşmesi bakımından bir bütün olarak bedenimizin güzelleştirmek için yapılan bir eğitim şeklidir.(Uluşık, 2016)

Beden eğitimi ve spor dersi Mili Eğitim Bakanlığı’na bağlı okulların ilk 4 yılında 2 saat, 5, 6, 7 ve 8. sınıflarında 2 saat liselerde de 2 ders saati olarak okutulmaktadır. Okuldaki ders saatleri dışında kalan zamanlarda ders dışı çalışma programı çerçevesinde, eğlenceli rekreasyon amaçlı serbest zamanların değerlendirilmesinde, şenlikler çerçevesinde sınıflar arası müsabakalar ve okullar arası faaliyetler olarak ele alındığı da görülmektedir (<https://tegm.meb.gov.tr> Erişim Tarihi:18 Ocak 2019).

Okullarda Beden Eğitimi ve Spor Dersinin Genel Amaçları Programın amaçları;

- *Mustafa Kemal Atatürk ve Türk düşünürlerinin beden eğitimi ve spor konusundaki söyledikleri kelimeleri ifade edebilme,
- *Organizmayı oluşturan bütün sistemleri seviyelerine uygun olarak kuvvetlendirip geliştirebilme,
- *Sinir-kas-eklem uyumunu iyileştirme, dengeli bir duruş alışkanlığı sağlama,
- *Halkoyunlarına istekli olabilme, ritim ve müzik eşliğinde dans hareketleri sergileyebilme,
- *Ulusal günlerde ve bayramlarda günün anlam ve önemini kavrayarak düzenlenen kutlama ve anma günlerine büyük bir coşkuyla iştirak edebilme,
- *Fiziksel etkinliklerin vücut sağlığına katkılarının farkında olarak rekreatif vaktini fiziksel etkinliklerle geçirir,
- *Temizlik, sıhhat konularında alışkanlık kazanıp aynı zamanda ilk yardım hakkında bilgi ve deneyim elde edilebilme,
- *Doğaya sahip çıkma, doğayı koruma, doğanın sunmuş olduğu bütün güzelliklerden istifade edebilme,
- * İyi ilişkiler kurabilme ve bu yönde tavırlar sergileyebilme,
- *Bir gruba uyma, görevlerinin farkına varma, yeri geldiğinde grubuna önder olabilme,
- * Duygu ve düşüncelerine güvenip yerinde karar verebilme,
- *Bireye saygı, müsabakalarda fair-play anlayışı çerçevesinde kazanma ve kaybetme duygularını yaşayabilme,
- *Tükenebilir özel ve devlet kaynaklarını israf etmeden kullanabilmek,

*Spor alanlarının, araç-gereçlerinin bilgisine sahip olup bu bilgiler doğrultusunda bunlardan istifade edebilme şeklinde özetlenebilir (MEB 2000).

Bu günlerde spor sadece insanların fiziksel ve psikososyal açıdan geliştirilmeleri ve güçlendirilmeleri için sürdürülen bir faaliyet ya da faaliyetler bütünü olmaktan daha da ileri gitmiştir. Spor ve fiziksel aktivitelerin ya da etkinliklerin okul çağı çocuklarında akademik başarıyı artırdığına okul çağı dışında ki insanlarda da iş başarısını artırdığına inanılmaktadır. Spor bünyesinde disiplin, sistem, çalışma, başarı hedef, ilerleme, kombinasyonlarını barındırır. Fiziksel etkinliklerde çocuk, ergen, genç ya da kişiler disiplini hayatına uygulamaya, hedef koymaya ve başarmaya odaklanırlar. Sporcu sporun branşlarına göre belirli teknikleri, belirli kurallara uyarak yaptığı, bedensel olarak da gelişmesine katkı sağlayan eğlenceli tarafı olan beden eğitimi etkinliklerini özele indirerek farklı alanlarda somutlaşmış, elit seviyede yapıldığında estetik değer taşıyan, teknik ve taktik özellikleri gerekli kılan fiziksel ve zihinsel olarak en üst çitayı hedefleyen yarışmaya dayalı ve katı kurallarla çevrili bedensel ve fiziksel hareketlerin tümüdür (Aracı 2006).

Sporun ana teması harekettir.. Bu hareketler kişisel veya gruplar halinde yapılmış olsa da belirli bir kuralı ve disiplin çerçevesinde belirlendiğinden dolayı toplumsal ve sosyal bir disiplin dalıdır. Herkes için spor açısından insanlar güzel ve fit bir görünüme kavuşmak için tüm bedeniyle (sosyolojik, psikolojik, fizyolojik, ekonomik), katkıda bulunabilecek bir olaydır. Spor zihinsel, duygusal, sosyal ve fiziksel bir aktivitedir. Bu faaliyetlerin geneli sosyal bir anlamı var ve toplumsal bir olaydır. Sporun bireylere katkılarının bir sonucu olarak sosyallik ve toplumda daha aktif bir konuma gelmesini sağlamıştır (<http://www.sporbilim.com>Erişim Tarihi:14 Şubat 2019).

Spor, “Bireyin doğal olarak çevresini, sosyal çevre haline getirirken elde ettiği yetenekleri gelişmesini sağlayan belirli kuralları olan içerisinde araç kullanark yada araç kullanmadan, tek yada gruplar halinde, işten arta kalan zamanlarda yada gün boyu zamanını alacak şekilde yaptığı, ruhen, fiziki ve sosyal açıdan geliştiren rekabete dayanan, bir kavram olarak tanımlanmaktadır” (Aracı, 2006). Bağırhan (1992) göre ise “Spor yapan kişilerde, amaçlı olarak, bireyin spor yaptığı zaman içerisinde davranışlarında, sporsal etkinlikler ve spor müsabakaları aracılığıyla toplumsal yaşama uygun bir yaşam tarzı yönünde değişimler amaçlayan bireysel ve toplumsal kazanım ve değiştirim sürecidir. Bu bağlamda çalışmada lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları belirlenmiştir (Bağırhan, 1992).

MATERYAL METOT

Araştırmanın evreni; 2019-2020 eğitim yılı içerisinde Elazığ ilinde bulunan lise öğrencilerden oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise 2019-2020 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören düz lise ve meslek lisesinde random yöntemi ile seçilmiş 100 öğrenciden oluşmaktadır.

Araştırmaya katılan öğrencilerin demografik bilgilerini belirlemek amacıyla kişisel bilgi formu (cinsiyet, okuduğu lise, sınıfı, spor özgeçmişi) ve ikinci bölümde ise Beden eğitimi ve spora karşı tutumlarına belirlemek amacı ile Demirhan ve Altay (2001) tarafından geliştirilen Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği (BESTÖ) kullanılmıştır. Bu Ölçek, 24 madde ve 5’li Likert tipi olup, ifadeler (5 = Tamamen katılıyorum, 4 = Katılıyorum, 3 = Kararsızım, 2 = Katılmıyorum, 1 = Tamamen katılmıyorum) şeklindedir. Araştırmada veri toplama aracı olarak anket formu kullanılmıştır. Bu maddelerin 12’si olumlu ve 12’si olumsuz olarak

oluşturulmuştur. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 24, en yüksek puan ise 120'tür. Düşük puanlar beden eğitimi ve spora karşı olumsuz tutum sergilendiğini ifade ederken, yüksek puanlar ise beden eğitimi ve spora karşı olumlu tutum sergilediğini tam ifade etmektedir. Araştırmada veri toplama aracı olarak anket formu kullanılmıştır.

VERİLERİN ANALİZİ

Çalışmadaki verilerin analizi ve bulunan sonuçların hesaplanmasında SPSS 22,0 istatistik programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılıp dağılmadığını tespit etmek için çarpıklık (skewness) ve basıklık (kurtosis) testleri sonucunda araştırmanın verilerinin parametrik olduğu saptanmıştır. Araştırma verilerinin analizinde % Frekans, İndependet Samples T Test, One Way Anova Testleri uygulanmıştır. Yapılan analizlerde anlamlılık düzeyi $P < 0,05$ olarak belirlenmiştir.

BULGULAR

Bu kısımda, araştırmanın verilerine ilişkin bulgular yer almaktadır. Çalışmamıza katılan Elazığ ilinde eğitim-öğretim gören düz lise ve mesleki lise öğrencilerinin demografik niteliklerine göre dağılımlarını gösteren bulgular incelenip yorumlanmıştır.

Tablo 1: Demografik özelliklerin dağılım tablosu

Değişkenler	Kategori	F	%
Cinsiyet	Kadın	47	47,0
	Erkek	53	53,0
	Total	100	100,0
Okuduğu Lise	Düz Lise	64	64,0
	Meslek Lisesi	36	36,0
	Total	100	100,0
Sınıf	1	13	13,0
	2	35	35,0
	3	34	34,0
	4	18	18,0
	Total	100	100,0
Spor Öz Geçmişi	Evet	51	51,0
	Hayır	49	49,0
	Total	100	100,0

Tablo :1' e göre çalışmamıza katılan öğrencilerin %47'si kadın, %53, ise erkek öğrencilerden oluşmaktadır. Araştırmadaki öğrencilerin %13, 9. Sınıf %35, 10. Sınıf %34, 11. Sınıf %18, 12. sınıfta okumaktadır. Ayrıca öğrencilerin %51 Spor öz geçmişi olan %49, ise spor özgeçmişi olmayan öğrencilerden oluşmaktadır.

Tablo 2: Cinsiyet, Lise, Spor Özgeçmişine göre Beden Eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumların incelenmesi

İndependet Samples T Test					
Değişkenler	Kategori	N	Mean	SS	P
Cinsiyet	Kadın	47	3,1332	,02214	0,152
	Erkek	53	3,1502	,02485	
Lise	Düz Lise	64	3,1634	,02004	0,871
	Meslek Lisesi	36	3,1036	,02920	
Spor Özgeçmişi	Evet	51	3,1536	,02361	0,584
	Hayır	49	3,1318	,02382	

Tablo 2' ye göre, cinsiyet değişkenine bakıldığında, beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum düzeyleri arasında İstatiksel açıdan anlamlı bir fark bulunamamıştır. ($P>0,05$) Erkeklerin değerinin bayanlara göre yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Lise değişkenine göre, beden eğitimi dersine yönelik tutum düzeylerinde İstatiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($P>0,05$) Düz lise değerlerine bakıldığında Meslek lisesi değerlerinden yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Spor öz geçmişi değişkenine göre ise, beden eğitimi dersine yönelik tutum düzeylerinde İstatiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($P>0,05$) Spor Özgeçmişi bakımından değerlerin neredeyse birbirine eşit olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 3: Araştırmaya katılan öğrencilerin sınıf değişkenine göre Beden Eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi

ANOVA									
Sınıf	N	M	SS	VK	KT	Sd	ko	F	P
9	13	3,2115	,03318	Gruplar arası	,103	3	,034	1,237	,301
10	35	3,1405	,02904						
11	34	3,1446	,02987	Grup içi	2,665	96	,028		
12	18	3,0949	,03997						
Total	100	3,1429	,01672	Toplam	2,768	99			

Tablo 3'de görüldüğü üzere, öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutum Ölçeği puanlarının sınıf düzeylerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek amacı ile yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonucunda grupların aritmetik ortalamaları arasındaki farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. ($P>0,05$)

TARTIŞMA SONUÇ

Bu araştırmada lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin görüşleri değerlendirilmiştir. Araştırmaya 47 bayan, 53 erkek olmak üzere toplam 100 öğrenci katılmıştır. Araştırmanın verilerine bakıldığında Beden eğitimi ve spora ilişkin tutum ölçeğinin verilerinin ortalamasının üzerinde olduğu gözlemlenmiştir. Tablo 2'ye bakıldığında yaptığımız çalışmada cinsiyet değişkeninin beden eğitimi ve spora ilişkin değerleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır fakat erkeklerin değerinin bayanlara göre yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Keskin ve ark (2016); 2014-2015 eğitim- öğretim yılında üç farklı ortaokulda öğrenim gören 1657 öğrenci ile görüşmelerinde cinsiyete göre anlamlı farklılık olmadığını bulmuşlardır yaptığımız çalışma ile benzerlik göstermektedir (Keskin ve ark 2016). Keskin (2015) Ortaokul öğrencilerinde beden eğitim dersine ilişkin tutumlarını incelemek amacıyla Sakarya ilinde okuyan 640 öğrenciye yaptığı çalışmada cinsiyet değişkenine göre öğrenciler arasında beden eğitim dersine ilişkin tutumları arasında anlamlı fark tespit etmişlerdir (Keskin, 2015). Ankara'nın merkez ilçelerinde 2630 öğrenciye uygulanan beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarını karşılaştırmak amacıyla yapılan çalışmada cinsiyet değişkenine göre kız öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanları erkek öğrencilerin tutum puanlarına göre daha düşük olduğu saptanmıştır yaptığımız çalışma ile benzerlik göstermektedir. (Kangalgil ve ark. 2006). Smoll ve ark. (1977)'nin yaptıkları araştırmada cinsiyete göre bakıldığında erkek öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarını inlenmiş olup erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre daha olumlu olarak saptamışlardır (Schutz ve Smoll 1977). İlköğretim ve liselerde okuyan erkek ve kız öğrencilerine uygulanan beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları inceleyen çalışmada erkek ve kız öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanları arasında erkek öğrencilerin puanlarının yüksek olduğu ve aralarında farklılık olduğu bulunmuştur (Şişko ve Demirhan 2002). Güllü ve ark.(2009) yaptığı çalışmada erkeklerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin puanlarının bayanlarınkinden daha yüksek olduğunu bulmuşlardır. (Güllü ve Güçlü, 2009). Tablo 2'ye bakıldığında. Lise değişkenine göre, beden eğitimi dersine yönelik tutum düzeyleri arasında İstatiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($P>0,05$) Dağdemir (2018) yılında Farklı tür liselerdeki öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırmalı olarak incelenmesinde, bireylerin öğrenim gördükleri okul türü ile beden eğitimi dersine ilişkin tutum ve düzeyleri ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur (Dağdemir, 2018). Tablo 2'ye bakıldığında Spor öz geçmişi değişkenine göre ise, beden eğitimi dersine yönelik tutum düzeyleri arasında İstatiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($P>0,05$) Kangalgil ve ark. (2006) yapmış olduğu çalışmada, Ankara'nın merkez ilçelerinde okuyan spor yapan ve yapmayan bireylerin beden eğitimi ve spor tutumlarını incelemek amacıyla yaptığı araştırmada spor yapan bireylerin spor yapmayan bireylere göre daha yüksek olduğunu saptamışlardır. (Kangalgil ve ark. 2006). Sporda temel eğitimi genellikle okula alınması normal bir sonuç olarak görülür. Çünkü, okulda sporculara verilen değer, okul spor takımlarının başarısı sporcu öğrencilerin saygınlıkları ve taltif edilmesi, bireylerin spor yapmada çekici bir unsur olarak görülmektedir. Okul içinde spor takımlarında oynuyor olmanın getirdiği tanınmışlık, öğretmen hoşgörüsü, karşı cinsle arkadaşlığı kolaylaştırması ve parmakla gösterilme bu gibi unsurlar öğrencilerin spora yönelmesine etki etmektedir (Görücü, 2001). Tablo 3'de görüldüğü üzere, öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutum Ölçeği puanlarının sınıf düzeylerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek amacı ile yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonucunda grupların aritmetik ortalamaları arasındaki farklılık istatistiksel olarak anlamlı

bulunmamıştır. ($P>0,05$) Dağdemir (2018) yılında yaptığı araştırmada Farklı tür liselerdeki öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırmalı olarak incelenmesinde 9,10,11 ve 12 sınıflar arasında anlamlı farklılık olduğunu saptamıştır yaptığımız çalışma ile farklılık göstermektedir(Dağdemir, 2018).. Subramaniam ve ark. (2007) yaptığı ortaokul öğrencilerinin beden eğitime yönelik tutumlarını tutum teorisine dayanan tutum ölçeğiyle belirlemeyi amaçladıkları çalışmaya 6. 7. ve 8. sınıflardan toplam 995 öğrenci katılmıştır. Veriler “Beden Eğitimi Tutum Ölçeği” kullanılarak elde edilmiştir. Öğrencilerin genelinin beden eğitime yönelik kısmen olumlu tutuma sahip oldukları, sınıf seviyesi yükseldikçe öğrencilerin tutum puanlarının düştüğü, üst sınıflardaki öğrencilerin daha düşük tutum puanına sahip olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır (Subramaniam ve ark. 2007). Uluişik (2016); Burdurda bulunan USO Anadolu Lisesinde öğrenim görmekte olan 150 ortaöğretim öğrencisini sınıf değişkenine göre incelediği zaman 9.ve 10.sınıfta okuyan öğrenciler beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutum puanlarının 11. ve 12. Sınıf öğrencilerinden daha yüksek olduğu görülmektedir. Ancak beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının eğitim gördükleri sınıfa ve cinsiyete göre anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir (Uluişik 2016). Yaptığımız çalışma ile benzerlik göstermektedir.

Sonuç olarak; lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutum davranış puan ortalamalarının cinsiyet, sınıf, spor özgeçmişi ve lise türüne göre farklılık olmadığı görülmüştür. Bu çalışma ilerde yapılacak çalışmalara örnek teşkil edeceği kanısındayız.

KAYNAKLAR

- AracıH. (2006). Öğretmenler ve Öğrenciler İçin Okullarda Beden Eğitimi. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Bağırhan, T. (1992). Okul Sporü İçin Kuramsal Bir Çerçeve Yetişek (Müfredat) Tasarımı, 1. Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu (19- 21 Aralık 1991 İzmir), Milli Eğitim Basımevi, Ankara.
- Dağdemir, R. (2018) Farklı Tür Liselerdeki Öğrencilerin Beden Eğitimi Ve Spor Dersine İlişkin Tutumlarının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi: Erzurum İli Örneği Yüksek Lisans Tezi Sosyal Bilimler Enstitüsü Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi.
- Demirhan, G., Altay, F. (2001).Lise birinci sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutum ölçeği. II. Spor Bilimleri Dergisi: Hacettepe Üniversitesi, 12(2), 09-20.
- Duru, E. D. (2007). Oluşturmacı Yaklaşımına Göre Tasarlanmış Bir Ders Paketinin Uygulanmasıyla Ulaşılan Başarının Geliştirilen Başarı Testi İle Değerlendirilmesi, Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Dokuz Eylül Üniversitesi.
- Görücü, A. (2001). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında Okuyan Öğrencilerin Aktif Spor Yapma Durumlarının Belirlenmesi Konya Örneği, Yüksek Lisans Tezi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Güllü M. ve Güçlü, M.(2009). Ortaöğretim öğrencileri için beden eğitimi dersi tutum ölçeği geliştirilmesi. Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 3(2). <http://www.sporbilim.com>Erişim Tarihi: 14 Şubat 2019.

- İlköğretim Kurumları (İlkokul-Ortaokul) Haftalık Ders Çizelgesi. <https://tegm.meb.gov.tr>
Erişim Tarihi:18 Ocak 2019.
- İrez S.G. (2012) Fiziksel Etkinlik Kartları Uygulamasının İlköğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Derslerindeki Fiziksel Aktivite Düzeyleri Ders İçerikleri ve Öğretmen Davranışları Üzerine Etkisi. Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi.
- Kangalgil M., Hünük, D., Demirhan, G. (2006). İlköğretim, lise ve üniversite öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarının karşılaştırılması. Spor Bilimleri Dergisi: Hacettepe Üniversitesi, 17(2), 48-57
- Keskin, N., Öncü, E., Kılıç, S.K. (2016) Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutum Ve Öz-Yeterlikleri Ankara Üniv Spor Bil Fak. 14 (1), 93-107.
- Keskin, Ö. (2015). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi (Sakarya ili örneği).Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- MEB, (2000). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Ders içi ve Dışı Çalışmaları Rehberi, Millî Eğitim Basımevi, Ankara.
- Okumuş, M.N. (2013), Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Ders Programlarında Farklı Din ve İnançların Öğretimi, Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çukurova Üniversitesi, Adana.
- Schutz, R.W., Smoll, F.L. (1977). Equivalence of two inventories for assessing attitudes toward physical activity. Psychological Reports, 40, 1031-1034.
- Subramaniam, P. R., Silverman, S. (2007). Middle school students' attitudes toward physical education. Teaching and Teacher Education, 23(5), 602-611.
- Şişko, M., Demirhan, G.(2002). ilköğretim okulları ve liselerde öğrenim gören kız ve erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 23:205-210.
- Uluşık, V. (2016),Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlarının Sınıf ve Cinsiyet Değişkenlerine Göre İncelenmesi, Uluslararası Multi disiplinler Akademik Araştırmalar Dergisi, 2:3